

ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਫੀਮ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(13) ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ.ਟੀ.ਐਸ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਸੀ. ਜੇ.

ਮੇਲਾ ਰਾਮ - (ਦਾਵੇਦਾਰ) - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1971 ਦਾ *FAO* ਨੰ. 358

ਅਪ੍ਰੈਲ 1978

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (*IV* ਦਾ 1939)— ਧਾਰਾ 110-ਡੀ— 'ਰੋਸ ਇਪਸਾ ਲੋਕੀਟਰ' ਦਾ ਨਿਯਮ — ਦਾ ਮਤਲਬ—ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸਾ — ਲਾਪਰਵਾਹੀ—ਕੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਠਿਨਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਰੋਸ-ਇਪਸਾ ਲੋਕੀਟਰ ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦੁਆਰਾ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਨ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਫਿਰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ,

(ਪਰਾ ੪)

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਟਰਾਈ ਬਰਸਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਟਾਇਰ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 4)

ਸ੍ਰੀ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਐਲ.ਐਮ. ਸੂਰੀ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਮਿਤੀ 12 ਅਕਤੂਬਰ, 1971 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 17 ਜੂਨ 1971 ਨੂੰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ, ਜੂਨੀਅਰ ਮੁੱਢਲਾ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਮਾਹਿਲਪੁਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬੀ ਵਿਅਕਤੀ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ-ਪੀ.ਐਨ.ਡੀ. 1431 ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ (ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ) ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਇੱਕ ਪੁਲ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀ। ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਦਮ ਤੋੜ ਗਿਆ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਬਲਕਿ - ਅੱਗੇ ਦਾ ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਟਰੱਕ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਈਕਲ ਸਵਾਰ ਨੂੰ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ - ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸਨੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸਟਰ ਤੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਟਾਇਰ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਦਸੇ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸਾ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਰਿਆ - ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਾਇਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਚੈੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(4) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

Mela Ram v. Mohan Singh etc- (R- N. Mittal, J.)

ਇਹ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਅੰਦਰ ਹੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਜਿਸਨੇ ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, *res ipsa loquitur* ਦੇ ਅਧਿਕਤਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਟਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਕਤਮ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਨ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਸਿਰਫ ਤੱਥ ਅਜਿਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੋਂ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਦੁਰਘਟਨਾ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ- ਫਿਰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੇਸਪੋਂਡੈਂਟ 'ਤੇ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਟਾਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਾਦਸਾ ਟਾਇਰ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਸਮੇਂ ਟਾਇਰ ਕਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਟਾਇਰ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

(5) ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹਾਦਸੇ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਜੋ ਟਾਇਰ ਫਟਿਆ ਸੀ ਉਹ ਚੰਗੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕਾਇਲ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫੋਟੋਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਾਇਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥ, ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਮਕੈਨਿਕ- ਆਰ ਡਬਲਯੂ 1, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਟਰੱਕ ਦਾ ਅਗਲਾ ਟਾਇਰ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਟਣ ਕਾਰਨ ਵਾਹਨ ਕੰਟਰੋਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਾਇਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਡਰਾਈਵਰ, ਆਰਡਬਲਯੂ 4, ਨੇ ਵੀ ਟਾਇਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮਾਈਲੇਜ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਾਇਰ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਅੰਤਰਾਲਾਂ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਵਰਤਣ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਾਹਨਾਂ ਦੇ ਟਾਇਰ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਵਾਹਨ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਵੇ- ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਟਾਇਰ ਫਟਿਆ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਦਸਾ ਸਿਰਫ ਮੇਜਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।

(6) In the above view ਵਿੱਚ /<ਬਾਰਕ ਬਨਾਮ ਸਾਊਥ ਵੇਲਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (1) ਵਿੱਚ / ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ifortified am . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇੱਕ "ਬਲੈਕ-ਆਊਟ" ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੱਚੀ ਮੀਲ ਪ੍ਰਤੀ ਘੰਟਾ ਦੀ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਦੇ ਬਾਅਦ ਆਫਸਾਈਡ ਦਾ ਅੱਗੇ ਦਾ ਟਾਇਰ ਫਟ ਗਿਆ ਸੀ, ਓਮਨੀਬਸ ਸੜਕ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਈ

ਅਤੇ ਇੱਕ ਬੰਨ੍ਹ ਦੇ ਉੱਪਰ ਡਿੱਗ ਗਈ। ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟਰਾਈ ਦੇ ਫਟਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਟਾਇਰ ਦੇ ਬਾਹਰਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝਟਕਿਆਂ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ.. ਅਜਿਹਾ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਹਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਛੱਡੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। , ਪਰ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਟਾਇਰ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਘੱਟ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਭਾਰੀ ਝਟਕੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਓਮਨੀਬਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟਾਇਰ ਫਟਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੜਕ ਤੋਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਟਾਇਰ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਂਦੇ। ਇਹ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਰਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਟਾਇਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੀ, ਜੋ ਹੋਈ ਸੀ

(1) 1950 ਆਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 392.

ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਇੰਨੇ ਦੁਰਲੱਭ ਸਨ ਕਿ ਨਾ-ਮੁਮਕਿਨ ਜੋਖਮ ਹੋਣ ਜੋ ਕਿ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਇਹ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

(a) *res ipsa loquitur* ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਸਬੂਤ ਦੇ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਬੂਤ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਜੋ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵੱਧ ਸੀ। ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਢੁਕਵੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਵੇ, ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੱਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਕੇ ਲੱਭਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਥਾਪਿਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਹੈ- 'genence ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ;

(b) ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਟਾਇਰ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਸਰਵਉੱਚ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ, ਸਬੂਤ - ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਡਰਾਈਵਰਾਂ ਨੂੰ ਟਾਇਰਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰੀ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ;

(c) ਦੁਰਘਟਨਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਟਾਇਰ ਦਾ ਨੁਕਸ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਫ੍ਰੈਕਚਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਭਿਆਸ ਦੁਆਰਾ ਖੋਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਲਗਨ।"

Mela Ram v. Mohan Singh etc- (R- N. Mittal, J.)

(7) ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਾਦਸੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ।

(8) ਅੱਗੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ 21 ਸਾਲ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਏਪੀ ਪੀਲੈਟ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ 40,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

(9) ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ, ਹੈੱਡਮਾਸਟਰ, ਸਰਕਾਰੀ ਮਿਡਲ ਸਕੂਲ, ਮਹਿਤਾਬਪੁਰ (A.WV5) ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਕੱਢ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁੱਲ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਜੋਂ 223 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਗਵਾਹ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਉਮਰ 21 ਸਾਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗੀ ਸਰੀਰਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੂਲ ਰਾਜ, ਸਰਪੰਚ (AW 6) ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ (AW 5) ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ • ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢਾ ਸੀ। ਮੇਲਾਈ ਰਾਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਖਰਾਬ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚੇ 'ਤੇ ਖਰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) 'ਤੇ ਲਗਭਗ 125 ਰੁਪਏ, ਐੱਮ.

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਐਡੀਸ਼ਨ 223 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਉਗਰਾਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋਲ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮੇਲਾ ਰਾਮ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਉਹ ਮਜ਼ਦੂਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੋ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਬਿਰਧ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ. ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮ, ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਬਕਾਇਆ ਖਰਚ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 80 ਰੁਪਏ ਦਾ ਲਾਭ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੁਲਾਈ, 1971 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ 65 ਸਾਲ ਸੀ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋਰ ਜੀ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ 80 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ 9,600 ਰੁਪਏ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ 9,600 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(11) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 9,600 ਰੁਪਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸਲਾਹ ਵੀਸ 150 ਰੁਪਏ।

ਐਚ. ਐਸ. ਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ